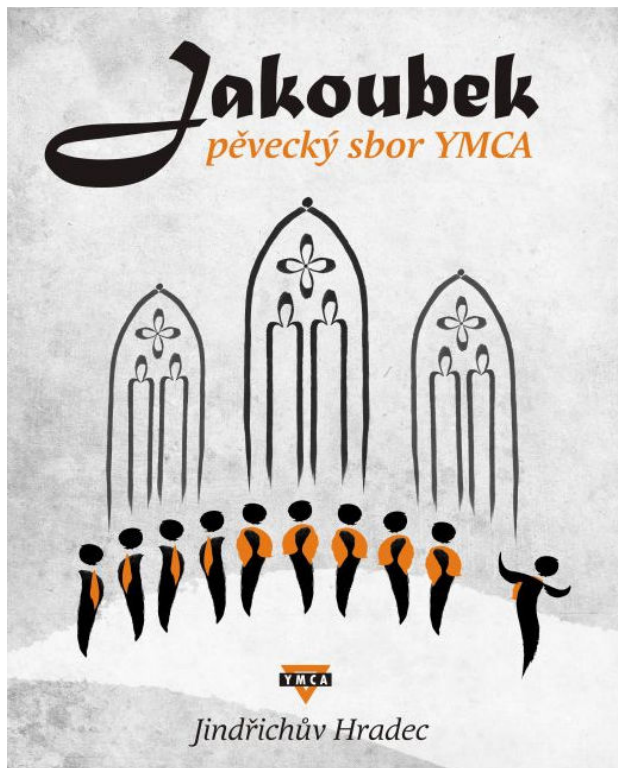

Zveme Vás
na koncert sboru
Jakoubek
z Jindřichova
Hradce

na Bílou sobotu
4.4.2015
od 18:00

v evangelickém
kostele v Moravči

vstupné
dobrovolné

Program sborového dění kolem velikonočních svátků.

30.3.	Květná neděle	bohoslužby v 9:30, (pozor, letní čas!)
2.4.	Zelený čtvrtek	čtení pašijí od 19:00 v kostele s pěveckým souborem
3.4.	Velký pátek	bohoslužby v 18:00 s Večeří Páně
4.4.	Bílá sobota	koncert sboru Jakoubek v 18:00
5.4.	Velikonoční neděle	bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně

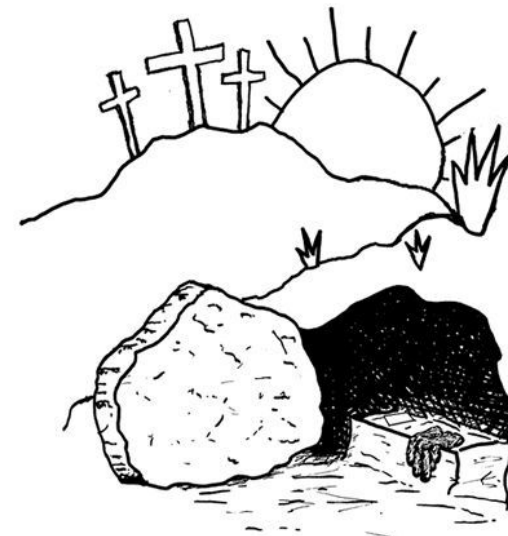
Další bohoslužby se konají pravidelně každou neděli od 9:30.
Všichni jste zváni!

Kontakt: Daniel Matějka, farář. Moravec 35, 39301, Pelhřimov. Tel: 565394269,
mobil: 777258831. web: <http://moravec.evangelnet.cz/>
email: moravec@evangelnet.cz
bankovní spojení: 247400890/0300

Velikonoční list

evangelickému sboru v Moravči, duben 2015

Prvního dne po sobotě, za časného jitra, přišly k hrobu s vonnými mastmi, které připravily. Nalezly však kámen od hrobu odvalený. Věšly dovnitř, ale tělo Pána Ježíše nenašly. A jak nad tím byly bezradné, stanuli u nich dva muži v zářícím rouchu. Zachvátil je strach a sklonily se tváří k zemi. Ale oni jim řekli: "Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen. Vzpomeňte si, jak vám řekl, když byl ještě v Galileji, že Syn člověka musí být vydán do rukou hříšných lidí, být ukřižován a třetího dne vstát." Tu se rozpomenuly na jeho slova, vrátily se od hrobu a oznámily to všechno jedenácti učedníkům i všem ostatním. Byla to Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova a s nimi ještě jiné, které pověděly apoštolům. Těm však ta slova připadala jako blouznění a nevěřili jim. Petr se rozběhl ke hrobu, nablédl dovnitř a uviděl tam ležet jen plátna. Vrátil se v údivu nad tím, co se stalo. (Lk 24, 1-12)

Znáte tu situaci, kdy nějakou věc někam položíte, ale když ji po pár dnech hledáte, ona tam neleží? A jaksi není k nalezení. Obvykle na prvním místě viníme někoho dalšího, kdo s námi sdílí domácnost, že onu věc přendal. Když s výtkou neuspějeme, viníme sami sebe, že už jsme tak pomatení. Ale někdy jsme si prostě jistí, že jsme tu věc dávali zrovna tam. Celá situace vnáší nejistotu, co se vlastně děje.

Naše každodenní ztracení a nalézání věcí nejde tak úplně porovnávat s tím velikonočním příběhem, kdy ženy přicházejí ke hrobu, Ježíšovo tělo však nenalézají. A přece to má něco společného. Tu nejistotu: co se to děje? Byli jsme si jistí, že Ježíšovo tělo leželo tady, v hrobě, hrob

byl zavalen kamenem. A teď je kámen odvalený a tělo tu není. To by se přece nemělo dít. Tady už se člověk nemůže na nic spolehnout.

Býváme nervózní, když nám někdo bere to, na co jsme zvyklí, naše zafixované jistoty. My je totiž v životě potřebujeme, opíráme se o ně, o jisté pořádky, pravidelnosti, nutnosti. O naše skálopevné názory a přesvědčení.

Jenže co je v životě člověka opravdu jisté? O čem s kamennou jistotou víme, že stoprocentně přijde? Není jedinou jistotou lidského života vlastně smrt?

Ženy přicházejí ke hrobu a od andělů se dozvídají: Už ani ta smrt není tak jistá, jak bývala. „Není zde, byl vzkříšen.“

Je to vlastně dobrý důvod ke znepokojení. Na smrt se dříve dalo spolehnout, že nakonec všechno srovná, ukončí, vyřeší, přinese klid. Přinese lhostejnost. A teď to není tak jisté. Je tu moc, která je silnější. Moc, která dokáže vzbudit život i tam, kde se zdálo být dokonáno, která dokáže probudit z lhostejnosti, probudit k novému životu už teď. Neznáme přesnou definici toho nového života. Není to však jen něco, co bude „jednou“, ale co můžeme nějak poznat už nyní.

Smrt už není poslední jistotou, je spíše poslední nejistotou.

Když vedle sebe postavíme ta dvě slova: jistota a nejistota, bývá nám sympatičtější to první. Člověk touží žít v jistotě a ne v nejistotě. Obvykle se snaží svůj život nějak zajistit. Ale třeba ta nejistota není špatná. Vedle ní se totiž vejdou slova jako naděje, otevřenost nebo důvěra. Právě v nejistotě se vyjevuje něco, co lidský život nese. Někdy je potřeba pustit se některých svých jistot, zaběhnutých kolejí a pořádků, otevřít se, aby člověk to nové v životě objevil.

*Kriste, dej nám poznat nový život, který nám otvíráš Kristovým vzkříšením.
Amen.*

Z dění ve sboru

Na tomto místě pravidelně píšeme o tom, co se ve sboru děje: jaké aktivity s dětmi, jaké dobročinné akce se konají, co se podařilo opravit i co to finančně obnáší. Tentokrát bych se však rád jako farář ohlédl za křty, které

se v našem kostele konaly. Za poslední dva roky přijalo v Moravči svátost křtu osm dospělých a deset dětí. Máme z toho radost. Ale není třeba vidět v tom něco senzačního. Křest je prostým znamením víry člověka, a zároveň znamením Boží milosti, kterou člověk přijímá.

Potkáváme dnes množství lidí, kteří věří a hledají, přitom třeba nejsou pokřtěni, protože v předchozích desetiletích přestal být křest dětí samozřejmostí. Možná je dobře, že křest přestal být samozřejmostí, protože dnes o to více může být pozváním. Pozváním přiznat se k víře, někam patřit. Stále dává dobrý smysl udílet křest i dětem jako znamení, že mohou nacházet duchovní kořen, mohou se k němu v různých okamžicích života vracet. I to dnes můžeme v naší zemi vnímat, že lidé duchovně vyprahlí a unavení z koloběhu moderního života hledají, kde by čerpali. Křesťanské kostely tu zůstávají jako dobrá možnost, kam se obrátit.

Při rozhovorech, které jsem jako farář vedl se zájemci o křest, jsem v ním, jak je pro ně důležité, že nejsou tlačeni do nějaké předem připravené škatulky. Každý člověk je jiný, jeho víra je nějak jiná, zvláštní. Vnímáme to jako bohatství. Právě v této svobodě víry se však chceme s úctou vracet k jádru křesťanských obsahů, které nacházíme v Bibli, které nám předaly generace křesťanů před námi v různých místech světa, i právě tady v Moravči.

(Daniel Matějka, farář)

Z událostí, které nás čekají během roku:

- 30.5. Den rodiny, setkání křesťanů z Vysočiny na Valkounovském tábořišti s programem pro děti i dospělé.
- 21.6. po bohoslužbách dětský benefiční koncert ve prospěch Člověka v tísní
- 12.7. festival Greenway, bohoslužby povede Synodní senior ČCE Joel Ruml, následně poslouží i přednáškou na téma „Manželství včera a dnes“. Po společném obědě proběhne asi od 13:00 loutkové představení pro děti. Loutkář Jan Růžička ze Soběslavi se skupinou Drake & Rose zahrají dva příběhy: „O Jonášovi“ a „O mlsné Kateřině a strýčkovi vlkovi“
- 3.-9.8. tábor rodin s dětmi YMCA u Staňkovského rybníka – na Vlčici, 9. ročník
- 16.-23.8. dětský tábor YMCA na Valkounově, 5. ročník. Souběžně proběhne akce pro ty, co už dětským táborům odrůstají.